

Arrest

nr. 110 177 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DRIESEN en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Sarai Khoja (district Mir Bacha Kot, provincie Kabul). U bent een Tadzjiek van etnische origine en bent nooit naar school geweest. Zo'n negen jaar geleden was u buiten aan het spelen toen het huis van uw ouders door een raket geraakt werd. Uw ouders en uw zus kwamen hierbij om het leven. Uw oom Khalid, een plaatselijk winkelier, heeft u en uw jongere broer opgevangen. Jullie woonden in zijn huis. Op een dag, een goede vijf jaar geleden, toonden enkele personen uit Kandahar bijzondere interesse voor u. U meent dat zij mensen van de Taliban zijn. Zij deden navraag in het dorp en vernamen dat u een weeskind was. Zij wisten ook waar u woonde. Toen zij naar het huis kwamen, praatte uw oom met hen. De Kandahari's gingen weer weg. Uw tante zei dat u zich enkele dagen gedeisd moest houden. U bleef binnen maar drie dagen na hun eerdere bezoek zijn er opnieuw zes personen uit Kandahar naar uw huis gekomen. Zij wilden u meenemen. Later zou u vernemen dat zij een zgn. 'bacha bazi' wilden, dit is een jongen die

voor hen zou dansen. Het kwam tot een woordenwisseling met uw oom die werd neergeslagen. Toen zij naar binnen kwamen om u mee te nemen, bent u via de achterdeur gevlucht. U ging naar een familielid van uw vader. Omdat u niet langer veilig was in Afghanistan, regelde uw oom uw vertrek. U ging samen met uw jongere broer en een smokkelaar op weg naar Iran. Onderweg geraakte u gescheiden van uw broer. U heeft sindsdien geen nieuws meer over uw broer. In Iran heeft u bij een Iraans gezin gewerkt. Omdat u geen verblijfsdocumenten en geen toekomst in Iran had, en omdat u anderzijds ook niet terug kon gaan naar Afghanistan, besliste u om naar Europa te komen. Via Turkije reisde u naar Griekenland. U verbleef er een vijftal maanden. Vervolgens bent u met het vliegtuig (met een vals Zweeds paspoort) naar België gereisd. Op 30/11/2012 heeft u asiel gevraagd bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde aanvankelijk minderjarig te zijn. Na een medisch onderzoek bleek u meerderjarig te zijn. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u problemen vreest met de Taliban en waar u geen familie meer heeft. U bent niet in het bezit van enig document dat uw herkomst, reisroute of beweerde problemen vermag te staven.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond. Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio. Ten eerste blijkt uit het administratief dossier dat u, die geen enkel identiteitsdocument voorlegt, kennelijk nog niet zo lang op de hoogte bent van het feit dat het district van waar u beweert afkomstig te zijn in de provincie Kabul ligt. Uit de 'fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' (nbmv) blijkt dat u aanvankelijk verklaarde dat Mir Bacha Kot in de provincie Parwan ligt. Ook later, tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 16/01/2013 stelde u dat Mir Bacha Kot een district is dat tot de provincie Parwan behoort, hoewel de DVZ eraan toevoegde "(betrokkene is dit niet zeker)" (gehoorverslag DVZ, punt 11). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, ontkent u louter dat u eerder vermeldde van Parwan afkomstig te zijn (CGVS, p.2,6,7). De 'fiche nbmv' en het gehoorverslag van 16/01/2013 laten evenwel geen ruimte voor interpretatie. Dat u overduidelijk niet wist in welke provincie Mir Bacha Kot ligt, is een eerste belangrijke aanwijzing dat u niet van Afghanistan afkomstig bent. Voorts kan worden gewezen op uw vage en tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw vertrek uit Afghanistan. Zo stelt u niet te weten in welk jaar u van Afghanistan naar Iran zou zijn gevlucht (CGVS, p.3). U verklaart dat u vijf jaar in Iran woonde, wat dan weer in tegenstelling is met uw eerdere verklaringen. Uit de 'fiche nbmv' blijkt dat u eerder verklaarde dat u uit Afghanistan vertrok, dat u gedurende één jaar in Karaj verbleef en vervolgens naar Turkije verder reisde. Met deze inconsistenties in uw verklaringen geconfronteerd, antwoordt u louter dat u ook bij uw eerste verklaringen al vermeldde dat u Afghanistan vijf jaar daarvoor verliet. Uw verklaringen worden allerminst ondersteund door de informatie in de 'fiche nbmv'. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn eveneens een aanwijzing dat u niet in Afghanistan gewoond heeft. Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over het dorp waar u zou hebben gewoond, bijzonder vaag zijn gebleken. Zo stelt u dat Sarai Khoja een deel is van het dorp Baba Qashqar. Als u gevraagd wordt of u een idee kan geven van de grootte van dit dorp (aantal mensen of families), stelt u dat u niet weet of daar honderd, duizend of tienduizend mensen wonen (CGVS, p.11). Dat u op geen enkele manier kan duiden hoe groot dit dorp is, is bijzonder merkwaardig. Of er een school is in dit dorp, is een eenvoudige vraag die u al evenmin kan beantwoorden (CGVS, p.7) en ook op de vraag of er een kliniek in het dorp is, antwoordt u: "niet dat ik weet" (CGVS, p.7). Eveneens opmerkelijk is dat u niet weet wie het hoofd

van dit dorp is (CGVS, p.8). Nochtans vervult dergelijk dorps hoofd een belangrijke, vaak bemiddelende rol. Gevraagd naar de activiteiten van uw vrienden in het dorp, stelt u dat zij niet echt een bezigheid hadden en dat jullie speelden (CGVS, p.8). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat deze jonge mannen zich de ganse dag onledig houden met spelletjes. Verder verbaast het dat u beweert een weeskind te zijn maar dat u niet weet of er nog andere ouderloze kinderen in uw dorp woonden (CGVS, p.9). U stelt verder dat u in de winkel van uw oom stond als de man moest bidden. Het is merkwaardig dat u enerzijds zegt dat er nog andere winkeliers in uw dorp waren maar dat u, gevraagd naar namen van winkeliers, geen enkele naam blijkt te kennen (CGVS, p.11). Verder stelt u dat de Taliban af en toe jongeren uit uw dorp meenamen. U blijkt echter geen van die rekruten bij naam te kennen (CGVS, p.10). Nog tijdens het gehoor stelt u dat alle dorpelingen van de landbouw leven en dat men vooral druiven kweekt, maar u weet dan weer niet in welke zomermaand de druiven worden geoogst (CGVS, p.8). Evenmin weet u of er ooit mensen uit uw dorp naar andere oorden gevlucht zijn (CGVS, p.9). De informatie geeft nochtans aan dat er van de oorspronkelijke populatie van bijna 63.000 inwoners (cijfers van 1990) er in 2002 nog slechts 5.000 in het district woonden. Dit toont alleen maar aan dat de oorlogsjaren een enorme impact hebben gehad op dit district en de bevolking van dit district, een feit waarvan u op de hoogte zou moeten zijn en waarover ongetwijfeld wel eens gesproken zal worden door de plaatselijke bevolking. Dat u nauwelijks of geen informatie heeft over het dorp waarvan u beweert afkomstig te zijn, is opnieuw een aanwijzing dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. Ook uw geografische kennis van de regio en het land waar u toch lange tijd zou hebben gewoond, kan allerm minst overtuigen. Hierboven werd al aangetoond dat u tot voor kort niet wist uit welke provincie u zou afkomstig zijn. Verder kent u de naam van het districtscentrum van Mir Bacha Kot niet (CGVS, p.6). Evenmin weet u waar er in Mir Bacha Kot een bazar is (CGVS, p.6) of waar het districtshuis is (CGVS, p.8). Gevraagd naar dorpen in de nabijheid van het uwe, noemt u er vier (CGVS, p.3). Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u er meer kent, blijkt dit niet het geval (CGVS, p.4). Geconfronteerd met namen van dorpen zoals Arazi, Laghmani en Qalay Sufi, blijkt u deze bovendien niet te kennen of niet te kunnen situeren (CGVS, p.4), hoewel dit dorpen zijn die volgens de informatie op nabije afstand van Baba Qashqar liggen. Gevraagd naar namen van provincies rond Kabul, kan u er geen enkele noemen (CGVS, p.6). Als het Commissariaat-generaal u vervolgens vraagt of u provincies van Afghanistan kent, stelt u dat er 32 zijn maar kan u zich slechts Charikar en Herat herinneren (CGVS, p.6). Dat Charikar de hoofdstad is van de provincie Parwan, weet u overigens niet (CGVS, p.6). Verder meent u dat Mazar-i Sharif de naam van een bekende moskee is maar u weet niet waar deze moskee zich bevindt (CGVS, p.7). Een inwoner van Afghanistan zou toch moeten weten dat Mazar-i Sharif de naam is van een bekende stad in het noorden van het land. Als u gevraagd wordt of u nog andere steden van Afghanistan kent, blijkt u overigens alleen de hoofdstad Kabul te kennen (CGVS, p.12). Voorts zegt u dat u gehoord heeft dat er een luchthaven is in Bagram maar u weet niet wie die luchthaven gebruikt. Nochtans ligt Bagram niet zo ver van Mir Bacha Kot, zoals u zelf ook aangeeft (CGVS, p.8,9). Dit alles is zeer opmerkelijk. Nog andere verklaringen tonen aan dat u niet in Afghanistan woonachtig was. Zo weet u niet welke andere bevolkingsgroepen er in Afghanistan wonen. U heeft het louter over Tadzjieken en zegt dat er geen andere zijn (CGVS, p.11). Op de vraag of u bijvoorbeeld al hoorde over Hazara's, zegt u dat u weet wat Hazara's zijn maar u kan niet verduidelijken waarom die etnische groep moeilijkheden kent met andere etnische groepen (CGVS, p.11). Verder is het onwaarschijnlijk dat een Tadzjiek uit Afghanistan niets zou weten over de Tadzjiekse nationale held Ahmad Shah Massoud. Gevraagd naar wat u over de man weet, zegt u niet meer dan dat hij een commandant is die tegen de Amerikanen vocht. U voegt er nog aan toe "of zoiets" (CGVS, p.5). Dit terwijl de man toch vooral bekend staat om zijn strijd tegen de Taliban en hij vermoord werd nog voor de Amerikanen naar Afghanistan kwamen. Verder blijkt dat u geen enkele van de nochtans talrijke politieke groeperingen in Afghanistan heeft gehoord. Ook als u geconfronteerd wordt met namen als Hezb-i Islami en Harakat, blijkt dat u nog nooit heeft gehoord van deze partijen die al decennia actief zijn (CGVS, p.11,12). Ook als u gevraagd wordt één Afghaans politicus bij naam te noemen, blijkt dit een onmogelijke opgave (CGVS, p.11). Zelfs op de vraag of u een Afghaans zanger kent, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.11). Dit alles is bijzonder merkwaardig. Immers, ook iemand die de laatste jaren als Afghaan in Iran zou hebben doorgebracht, moet van dergelijke zaken op de hoogte zijn. Dat u als Afghaan in Teheran geen contacten onderhield met andere Afghanen, zoals u tijdens het gehoor beweert (CGVS, p.3), is ook weer erg merkwaardig. Verder dient te worden opgemerkt dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat uw ouders en uw zus bij een raketinslag op jullie huis om het leven zijn gekomen. U stelt dat dit ongeveer negen jaar geleden is, maar u weet niet of het in de periode van het Talibanregime gebeurde of daarna (CGVS, p.5,6). U meent dat de Taliban en de Amerikanen toen in gevechten verwickeld waren maar u weet niet of een Amerikaanse raket of een raket van de Taliban op uw huis insloegen (CGVS, p.5). Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat er in die periode (omstreeks 2004) in uw regio gevechten waren tussen de Taliban en de Amerikanen, zegt u dat u niet meer weet wie er toen vocht maar dat er alleszins een oorlog was (CGVS, p.5). U stelt nog dat er veel raketaanvallen

waren maar als het Commissariaat-generaal u vraagt of daarbij nog slachtoffers vielen of schade werd aangericht, stelt u dat enkel jullie huis geraakt werd (CGVS, p.8). Ook dit is opmerkelijk. Ook over de rest van uw familie blijft u zeer vaag. Gevraagd of u grootouders heeft, zegt u dat u die niet kent (CGVS, p.5). Op de vraag of zij zijn overleden, antwoordt u dat u niet weet wat er gebeurd is (CGVS, p.5). Voorts zou u behalve de oom die in uw relaas figureert slechts één andere oom hebben. Bovendien zou u niet eens weten waar de man verblijft (CGVS, p.5). Dergelijke kleine families zijn bijzonder ongewoon in Afghanistan. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen over uw familie kan niet worden aangenomen dat u een wees bent of dat u niet kan beschikken over een familiaal netwerk. Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaart telkens dat u nog erg jong was toen u in Afghanistan woonde en dat u daarom niet op de hoogte bent van dergelijke zaken. Echter, ook van een jong persoon kan worden verwacht dat deze een antwoord kan geven op eenvoudige vragen met betrekking tot het dorp en het land waarvan hij afkomstig zou zijn. Bovendien kan er getwijfeld worden aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 21/12/2012 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3 § 2, 2°; 6 § 2, 1°; 7 en 8 § 1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,3 jaar met een spreiding van een tweetal jaar een goede schatting is. Hoewel overbodig gezien de bedrieglijkheid van uw herkomst, benadrukt het Commissariaat-generaal nogmaals dat uw asielaanvraag geheel ongeloofwaardig is. Zo kan u ook niet verklaren waarom zes gewapende Pashtoenen uit Kandahar u zouden komen ontvoeren in de provincie Kabul. Dat u knap bent (CGVS, p.9) en als wees opgroeide (CGVS, p.10), biedt hiervoor geen afdoende uitleg. Voorts weet u niet of uw oom sinds uw vertrek uit Afghanistan nog moeilijkheden met deze Pashtoenen kende (CGVS, p.13). Nochtans zou u tot na uw aankomst in België nog telefonisch contact met de man hebben onderhouden (CGVS, p.7). Bovendien kreeg u bij aankomst in België al de gelegenheid om uw asielmotieven kort uiteen te zetten. Echter, uit de 'fiche nbmv' blijkt dat u enkel vermeldde dat uw ouders overleden waren, dat niemand u kon onderhouden en dat u graag naar school wou gaan. Op geen enkel moment maakte u melding van problemen met de Taliban uit Kandahar. Als het Commissariaat-generaal u ook hiermee confronteert, ontkent u opnieuw dat u dergelijke zaken onvermeld liet (CGVS, p.10). Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf

205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfsituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3, 48/4, en 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

Verzoeker merkt op dat het feit dat iemand al dan niet recent in zijn land van herkomst verbleven heeft geen criterium is om als vluchteling of subsidiair beschermde erkend te worden. Verzoeker gaat verder niet akkoord met de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij niet afkomstig zou zijn uit het district Bacha Kot in de provincie Kabul. Hij wijst op zijn jonge leeftijd en zijn lage opleidingsniveau en op het feit dat hij zijn dorp van herkomst kan situeren, dat hij namen van dorpen en provincies kan geven en dat hij weet dat druiventeelt en andere vruchten de grootste economische activiteit uitmaken in het district.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn asielaanvraag, over zijn familie en over de plaatsen waar hij voor zijn komst naar België heeft verbleven.

De Raad hecht vooreerst geen geloof aan verzoekers asielaanvraag. Zo acht de Raad het niet aannemelijk dat zes gewapende Pasjtoen uit Kandahar verzoeker zouden komen ontvoeren in de provincie Kabul. Het is ook opmerkelijk dat verzoeker niet weet of zijn oom sinds zijn vertrek uit Afghanistan nog

moeilijkheden met deze Pasjtoen kende, terwijl hij na zijn aankomst in België nog telefonisch contact met zijn oom heeft gehad. Bovendien maakte verzoeker op de *fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling* bij *motief voor de immigratie* geen melding van zijn problemen met de taliban uit Kandahar. Als motief voor de immigratie vermeldde hij enkel dat zijn ouders overleden waren, dat niemand hem kon onderhouden en dat hij graag naar school wou gaan.

Verder hecht de Raad geen geloof aan verzoekers verklaringen over zijn familie. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat zijn ouders en zijn zus bij een raketinslag op hun huis om het leven zijn gekomen. Verzoeker wist immers niet of de raketinslag tijdens de periode van het talibanbewind gebeurde of daarna. Verzoeker verklaarde ook dat er veel raketaanvallen waren maar als het Commissariaat-generaal hem vraagt of daarbij nog slachtoffers vielen of schade werd aangericht, stelt hij dat enkel hun huis geraakt werd. De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker over de rest van zijn familie zeer vaag blijft. Gevraagd of hij grootouders heeft, zei verzoeker dat hij die niet kent. Op de vraag of zij zijn overleden, antwoordde hij dat hij niet weet wat er gebeurd is. Voorts zou hij behalve de oom die in zijn relaas figureert slechts één andere oom hebben. Bovendien zou hij niet eens weten waar deze oom verblijft. Dergelijke kleine families zijn bijzonder ongewoon in Afghanistan. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift.

De Raad hecht ook geen geloof aan verzoekers verklaringen over de plaatsen waar hij voor zijn komst naar België heeft verbleven.

Vooreerst legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over wanneer hij uit Afghanistan zou zijn vertrokken. In de *fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling* verklaarde verzoeker immers dat hij uit Afghanistan naar Iran vertrok, daar gedurende één jaar in Karaj verbleef en daarna naar Turkije reisde, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij vijf jaar in Iran woonde.

Daarnaast was verzoekers kennis van Afghanistan uitermate beperkt. Zo wist verzoeker niet hoeveel mensen of families er in zijn dorp woonden, wist hij niet of er een school of een kliniek was en wist hij ook niet wie het dorps hoofd was. Verzoeker kende ook verschillende dorpen uit de buurt niet en hij kon buiten de hoofdstad Kabul geen enkele Afghaanse stad opnoemen. Verder wist verzoeker ook niet welke andere bevolkingsgroepen er in Afghanistan wonen en wist hij niets over de Tadzjiekse nationale held Ahmad Shah Massoud. Hij kende ook geen enkele Afghaanse politicus en geen enkele Afghaanse zanger. Aangezien verzoeker beweert dat hij het grootste deel van zijn leven in het dorp Sarai Khoja heeft doorgebracht, mag van hem een betere kennis van zijn leefwereld worden verwacht. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn jonge leeftijd en zijn lage opleidingsniveau. Echter mag ook van een jonge niet-opgeleide Afghaan worden verwacht dat hij over een basiskennis beschikt van zijn land en van zijn concrete leefomgeving. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift ook op dat hij zijn dorp van herkomst kan situeren, dat hij namen van dorpen en provincies kan geven en dat hij weet dat druiventeelt en andere vruchten de grootste economische activiteit uitmaken in het district. Deze kennis weegt echter niet op tegen de kennis die verzoeker ontbeerde. Het gaat immers om zaken die ingestudeerd kunnen worden, waardoor ze geen uitsluitsel kunnen geven over verzoekers beweerde herkomst.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers verklaringen.

De stukken die verzoeker ter terechtzitting neerlegt (kopie taskara verzoeker, kopie taskara verzoekers vader, kopie van een brief van de commandant die verzoekers asielrelaas bevestigt en kopie van de enveloppe waarin de stukken verstuurd werden) zijn niet vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling zodat deze op grond van artikel 8 PR RvV niet in overweging worden genomen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan

internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.3. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER